

SUCCES DEPLIN CONGRESULUI AL XII-LEA AL PARTIDULUI MARELE FORUM AL COMUNIȘTILOR, AL ÎNTREGULUI POPOR!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLIX Nr. 11583

Luni 19 noiembrie 1979

6 PAGINI — 30 BANI

O urare izvorită din 22 milioane de inimi și conștiințe

Tempul epocilor pe care îl trăim va marca pe fila calendarului zilei de azi un fapt de o crucială importanță pentru prezentul și viitorul patriei noastre socialiste: deschiderea lucrărilor celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, eveniment de o amploare și o rezonanță covârșitoare — marelui forum al comuniștilor fiind chemat să jaloneze în istoria României o treaptă nouă, marcată spre viitorul mereu ascendent al eretului nostru popor. Suflet din sufletul poporului, trup din trupul lui, Partidul Comunist Român, încercat și călât în focul luptelor revoluționare, numit pe drept cuvânt „Arhitectul patriei noastre socialiste”, rămâne cheagul unic, nedezmințit al împlinirii tuturor năzuințelor și idealurilor națiunii noastre socialiste. O demonstrează strălucita Cartă a viitorului României — programul științific elaborat și adoptat de cel de-al XII-lea Congres al partidului — o demonstrează rodnicul bilanț al împlinirilor noastre de pînă acum, proiectele de documente ale celui de-al XII-lea Congres, amplu dezbătute și aprobate de întregul nostru popor, prilej cu care s-a afirmat încă o dată unitatea partidului, coeziunea sa interioară, identitatea supremă de cuget, de simțire și de faptă dintre partid și popor, coeziunea întregii societăți unită în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Partidul este garanția supremă că așa cum tot ceea ce ne-am propus pînă acum să împlinim pe strămoșească vatră a patriei noastre a fost — ca într-un sacru legământ — respectat și dus la bun sfârșit, tot astfel, ceea ce de acum înainte vrem cu tărie, cu abnegație, cu nețărmurită dragoste și neprecupetă devotament să realizăm va fi milne faptă concretă, realitate de necontestat, la care și mai înainte și într-un ritm și mai impetuos.

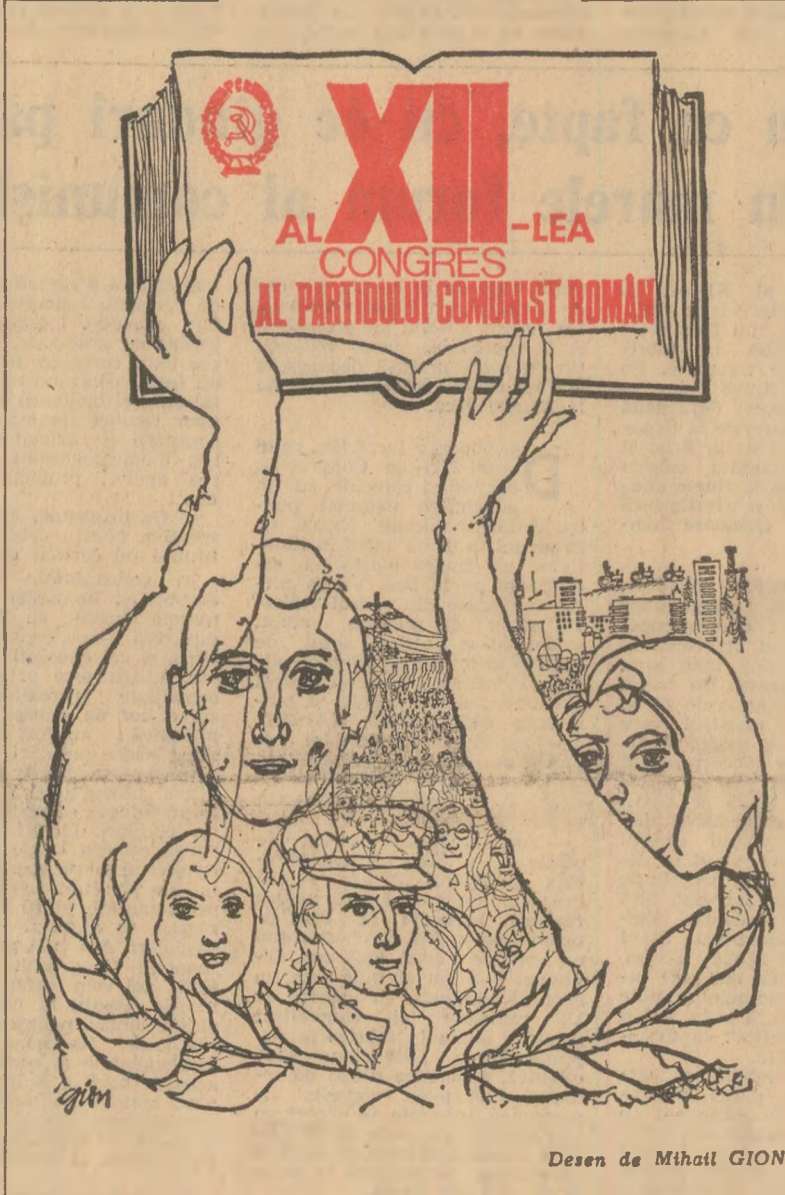
Prin largul și atotcuprinzătorul asentiment al tuturor oamenilor muncii, al comuniștilor și tuturor cetățenilor țării, prin adunarea tuturor la documentele Congresului al XII-lea, marelui forum al comuniștilor care și deschide astăzi lucrările în Capitală se constituie cu adevărat în forumul poporului român, tribuna de exprimare a tot mai cuceritoarelor lui idealuri, a necintitei sale hotărâri de a ridica România pe cele mai înalte culmi ale civilizației.

Dezbaterea și aprobarea proiectelor programelor-directivă ale Congresului al XII-lea de către întregul partid și întregul nostru popor au scos în evidență o unanimă dorință exprimată cu ardore de toți comuniștii, de toți cetățenii patriei: dorința și voința ca în înalta funcție de secretar general al partidului să fie reales cel mai iubit fiu al națiunii române, exponentul strălucit al intereselor și năzuințelor clasei muncitoare și întregului popor, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În felul acesta, delegații la Congres sint purtătorii unui nobil mandat de încredere, dragoste și devotament: acela al exprimării voinței poporului, cel ce nutrește o unică voință și un unic țel: a face totul pentru a împlini hotărârile ce vor fi adoptate de Congres în numele înfiorării patriei, al fărâșirii societății socialiste multilateral dezvoltate, al înaintării ferme a României spre comunism.

Tocmai în această dovadă de unanimă voință se exprimă în mod cel mai elocvent temeinicia și amploarea indisolubile legături dintre partid și popor. În realizarea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al partidului, comuniștii, poporul român văd garanția sigură a împlinirii neabătute a Programului partidului, a hotărârilor ce vor fi adoptate de Congresul al XII-lea, a obținerii unor noi și strălucite izbîni în construirea societății socialiste și komunism în țara noastră. Perspectivele înălțătoare, pline de lumină deschise astăzi de plenar în fața României au la temelie lor marile realizări obținute pînă acum de poporul român sub conducerea comuniștilor, hărnicia lui, entuziasmul și elanul lui revoluționar. Dragostea de patrie, încrederea nestrămutată în ziua noastră de mine, în partidul care și-a înscris pe steagul său de luptă împlinirea celor mai cuceritoare vise ale înaintașilor, bunăstarea și fericirea poporului, sint exprimate în urarea fierbinte ce izvorăște din 22 de milioane de inimi și conștiințe!

Succes deplin lucrărilor celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român!

Astăzi, 19 noiembrie, în jurul orei 9, posturile de radio și televiziune vor transmite direct, de la Sala Palatului Republicii Socialiste România, ședința de deschidere a celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Desen de Mihail GION

NICOLAE CEAUȘESCU

„România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate”

VOLUMUL 18

Idee călăuzitoare pentru activitatea întregului partid,
a întregului popor, contribuție de preț la dezvoltarea
tezaurului gândirii și practicii revoluționare

În ambianța de intensă eferveșcență politică, de avînt creator cu care întregul popor, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, întîmpină Congresul al XII-lea al P.C.R., un moment de înaltă semnificație în viața politico-ideologică a țării îl marchează apariția unui nou volum — al XVIII-lea — din seria de Opere ale tovarășului Nicolae Ceaușescu — „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate”.

În continuarea lucrărilor cuprinse în volumele anterioare, volumul al XVIII-lea aparține Editurii politice — încluzînd, în peste 700 de pagini, cuvîntări, expuneri, mesaje, interviuri din perioada martie-septembrie 1979 — se constituie într-o oglindă fidelă a vizei multilaterale a activității desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în conducerea operei de edificare a societății socialiste în România, ilustrînd în mod pregnant meritele sale excepționale, rolul său determinant în elaborarea și transpunerea în viață a politicii interne și externe a partidului.

Volumul vădește aceeași profunzime a analizei și forță de generalizare a datelor și concluderilor oferite de practica socială, altă de caracteristică secretarului general al partidului, aceeași largă cuprindere și originalitate în gândire, aceeași viguroasă afirmare a spiritului creator, strălucit, în jurul căruia se învîrtoarează sau închină simfonia. Ansamblul volumului pune în evidență că ideile și tezele enunțate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, soluțiile pe care le preconizează pentru problemele vieții politico-sociale izvorăsc dintr-o temeinică stăpînire a dialecticii revoluționare, dintr-o bună cunoaștere a realităților românești și ale lumii contemporane, dintr-o descifrare a perspectivei a cerințelor obiective ale dezvoltării societății, dintr-o înaltă receptivitate față de fenomenele și procesele noi. Aceasta și conștientizarea, de la început, a importanței deosebite a dezvoltării economice, a dezvoltării științifice, a patri-monului cunoașterii științifice și creației istorice a epocii noastre.

Ca și în volumele anterioare, o pondere importantă dețin și în acest volum problemele construcției economice, ale dezvoltării bazei tehnico-materiale, de care depinde în mod hotărîtor progresul multilateral al țării. Înfăptuirea exemplară a hotărîrilor Congresului al XI-lea și ale

și dezvoltarea noastră economică — sint fundamentate noi orientări, menite să călăuzească dezvoltarea economico-socială în continuare, să determine o etapă nouă, superioară în împlinirea Programului partidului. Deosebit de semnificativ în acest sens este cuvîntarea la Plenara comună a C.C. al P.C.R. și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale a României din luna a.c. Pentru dezvoltarea României în următorul cincinal și în perspectivă, secretarul general al partidului preconizează un șir de schimbări în structura industrială, în sensul dezvoltării prioritare, intensive a ramurilor de înaltă tehnicitate, care necesită consumuri energetice cît mai reduse și asigură valorificarea superioară a materialelor prime; o puternică dezvoltare a bazei tehnico-materiale, care necesită amplificarea activității de cercetare geologică, descoperirea de noi rezerve, cît și prin gospodărirea mai rațională a celor existente, prin recuperarea și reutilizarea a 40—50 la sută din materialele folosite; dezvoltarea bazei energetice și de combustibili — prin mai intensă valorificare a resurselor interne și aplicarea unor noi tehnologii energetice. Obiectivul major stabilit în această privință este ca în viitorul deceniu România să devină independentă din punctul de vedere al combustibilului și energiei, ceea ce, firește, va avea o excepțională importanță pentru independența economică și politică a țării.

Pe același plan cu asigurarea bazei de materii prime și energie, ca una din cele mai importante priorități în dezvoltarea economică, este situația dezvoltării agriculturii — printr-o considerabilă accentuare a procesului de modernizare. O amplă fundamentare își găsește în volum necesitatea dezvoltării intense a întregii activități științifice și tehnice, concepută ca un factor de bază al împlinirii Programului partidului, o condiție sine qua non pentru a se putea ține pasul cu cerințele revoluției tehnico-științifice.

Orientări noi de mare însemnătate sint conturate de secretarul general al partidului.

Ada GREGORIAN

(Continuare în pag. a IV-a)

CONGRESUL DOISPREZECE E O TORȚĂ

Cînd urci cu pas viteaz și nu de-abuz,
Te mai oprești pe-o treaptă de piatră, din urcuș,
Și-nconjurat de-ai tăi și de mulțime,
Măsoară cît a rămas din înălțime,
Ca să te încordezi să urci din nou
Pe culmea unde marelui platou
Are de-asupra cerul și stelele aproape —
Măsoară cu luare-aminte să nu scape
Nimic din ce-ai putea să-nceținească,
Prin vreo mișcare poate nefirească,
Urcușul către zarea de lumină,
Ba stai să cercetezi din ce pricină
S-a întîmplat să-ntrîzi, uneori,
Impiedicat de cioturi și searbede culori.

Înaltă este ora Congresului și gravă:
E Sfatul oamenilor de ispravă
Pe care toată țara îl așteaptă,
Căci el deosebește calea dreaptă
Ce duce spre a țării înflorire,
Spre lumea mult dorită de-ntr-o omenire
A păcii și-a-nfrîntorii, a bunelor deprinderi
Și-a vieții fără casnă, aici și pretutindeni.
Deci, la Congres, privindu-ne în față,
Vom socoti ce am făcut în viață,
Ce-am împlinit, prin faptă, fiecare,
Începe-acum Numărătoarea mare,

Care va fi să dea avînt și forță.
Congresul doisprezece e o torță
Care-i aruncă flama-n viitor,
Iar cel ce duce torța mereu cuceritor,
Dînd flăcării putere chiar din a lui înîntă,
Și din nedezmințită, puternică-i credință
În dragoste, dreptate, în bine și progres,
Cel care de viață deplin vrea să te bucuri,
Și de îngheț ferește flori și muguri,
Din suflet vrem să fie reales
Drept călăuzul nostru, la marelui Congres

Virgil TEODORESCU

Omagiu măreței opere a comuniștilor români

Expresivitatea unui uriaș
gest de creație

Să fim la înălțimea
marelui exemplu

Orizont larg, de
inegalabilă forță umanistă

Climatul care înaripează
gîndirea

Acad. Gheorghe MIHOC

Traian COȘOVEI

Zoe DUMITRESCU-BUȘULENGA

Dinu SĂRARU

Există uneori prejudecata că cifrele, ca expresie a unor relații exacte, previzibile, nu stăpînesc stări psihice deosebite, vibrații interioare, emoții. Unii au văzut în această stare de lucruri un minus al gândirii matematice în genere, incapacitățile, după ei, să se ridice la frumusețe, la înălțimea vieții. Alții o consideră drept calitate, condiție a reflecției pătrunzătoare în stare să separe esența de aparențe și să evite astfel erorile de apreciere. Cred că și unii și alții exagerază.

Există construcții bazate pe calcul matematic ca veritabile poeme, creații pline de viață — căci merită cu prisosință asemenea aprecieri acele fulgere ale minții la lumina cărora și se deslășuie înseși originea și rațiunea universului — a căror desfășurare, deși nu se abate de la limbajul formulelor, o urmăresc cu adîncă emoție, intr-atît sînt de expresive și de înedite, de imprevizibile în relieful devenirii lor, fără ca prin aceasta raționamentul și certitudinea omului de știință să fie umbrite sau diminuate de ceva. Secretul lor are un înțeles simplu, dar adînc, și el și-a găsit expresii admirabile în folclorul românesc: ca orice edificiu, și construcția matematică, așadar profund științifică, își exprimă coeficientul rezistenței prin țaria de viață turnată la temelie ei, prin unitatea de gîndire și de voință a cetățenilor, prin puterea lor de a visa și de a strîni cele mai cuceritoare aspirații. De aceea, o asemenea construcție poate fi,

(Continuare în pag. a IV-a)

În mod firesc glândurile pentru Congres mă cuprînd și pe mine, pun stăpînire pe mine, ca pe fiecare cetățean al României socialiste. Este Congresul partidului, Congresul comuniștilor — cel mai bun dintre cei mai buni din întregul popor. Mă gîndesc la țara întreagă, la întregul popor — și mă gîndesc la comuniști! ? Nu am prea învățat comunismul din cărți — și nu destul de tenace și disciplinat.

Iată — marea mea universitate comunistă se desfășoară pe un spațiu de mai bine de 30 de ani — în completarea pregătirii mele. De mai bine de 30 de ani ucenicesc în preajma omului strălucit comunist, pe întreg cuprinsul țării, pe toate sanctuarele țării, trecînd printr-o recitare continuă, printr-o calificare continuă, dintr-o uzină într-un mare combinat, de pe o platformă a chimiei în cîmpurile de lanuri, în cîmpurile electronice, pe marile șantiere hidroenergetice, pe șantiere de construcții — prin toate mediile sociale. Marea mea ucenicie, școală a comunismului, s-a desfășurat, se desfășoară pe un imens spațiu al țării — nu din buclă, nu după ureche am învățat comunismul, ci din acest imens cîmp de luptă creatoare, al țării, la fața locului, la locul de muncă al oamenilor; i-am respirat din aerul țării întregi. Pot vorbi despre comunism.

(Continuare în pag. a IV-a)

Asistînd la mai multe niveluri de dezbateri a documentelor-directive consacrate Congresului XII, și mai cu seamă la nivelul Conferinței municipale București, unde secretarul general al partidului a rostit o importantă cuvîntare, ascultînd atîtea întrebări și răspunsuri puse și date de oamenii muncii din cele mai diferite cîmpuri de activitate, am înțeles, în primul rînd, solidăritatea de fond a preocupărilor tuturor cetățenilor țării confrunțați cu un moment decisiv din istoria politică a României contemporane, Congresul al XII-lea. O convergență de o natură deosebită se manifestă în însăși substanța gîndurilor tuturor în dreptate către viitor: ele prospectează, încercînd posibilități încă nefolosite de punere în valoare a resurselor materiale și spirituale ce ne aparțin, caută cu insistență și găsesc cărări date de certitudinî în acea eminentă incertă dimensiune a timpului.

Este impresionant de văzut cu ce îndrăzneală abordează viitorul acesti oameni ai muncii din toate domeniile, comuniștii, cum cumpănesc realitățile și desideratele, nevoile și puterile, în perspectiva vie și cuceritoare deschisă de documentele Congresului nostru, al întregului popor. Avem sentimentul că asistăm la constituirea unei veritabile strategii complexe, de cuprindere a vieții noastre în viitor, într-un fel care-ți pune în față obligația stringentă de adaptare la parametrii unei lumi noi.

(Continuare în pag. a IV-a)

Tot ceea ce reprezintă azi România, chipul ei spiritual actual, întreaga și complexa desfășurare a forțelor social-politice, puse, la rîndul lor, în mișcare de o dinamică dialectică a devenirii, dirijată cu gravitate și cu o acută conștiință a misiunii și rolului conducător al clasei muncitoare și cu o absolut îndrăgățată voință de a nu ocoli nici un efort și chiar nici un sacrificiu pentru a apropia viitorul în condițiile cînd istoria ne-a fost de atîtea ori potrivnică și cînd, din punct de vedere al civilizației, preistoria a fost atît de lungă, așadar, tot ceea ce sîntem noi azi, aici și în lume — este, cum bine se știe, opera comuniștilor.

Ei sînt cei care s-au înhamat eroic la carul istoriei noastre, ei sînt cei care au pus umărul energic la acest car greu al istoriei noastre și au împins România înaltele și n-a fost ușor, pentru că drumul n-a fost nici ei ușor, nici neted și nici acum nu este tot timpul asfaltat, nici numai cu soare și rîvnă, a plouat și a nins, cum se întîmplă de obicei, au fost și ceturi puternice la un moment dat, însă carul istoriei nu s-a oprit, tras de comuniști cu o încredințare unică, cu un orgoliu de palmasi ai bătăliilor politice fără precedent, cu o capacitate de dăruire categorică și cu o incredibilă conștiință a sacrificiului individual în numele cauzei mari a patriei și a viitorului ei care trebuia și care mereu trebuie să fie mai bun.

(Continuare în pag. a IV-a)

